

nibus, & conjecturis, etiam in casu quo adessent verba personalia, ut in specie de verbo personali, sive, advertitur apud Merlin. dicta decr. 206. num. 34. cum seqq. ex veritatis principio in hac materia tempus, ac perpetuo pro oculis habendo, ut non cortex, & formula verborum, sed substantia voluntatis attendi debet, ac habetur infra plures super hoc articulo, at & quando sub nomine filiorum veniant etiam posteriores descendentes.

Attento autem toto contextu testamento, ad evidentiam, ac penitus literaliter videbatur constare de substantia voluntatis testatoris, ut hic majoritas esse quidem deberet masculinus, ac in foliis eius descendens masculinus, sed de universalis ejus linea, & descendente tam masculina, quam remaneret autem eorum, vel ius filii, & descendenteribus descendientibus, subfiliis superiores, eorumque filios, & descendentes masculinos, adjecta ratione, ut omnia bona in universitate descendenter masculina per fideicommissum reale confervari debeant, & deinde cum ordine ad rem non faciente, in linea feminina, vocando denum in omnium defectum quemdam locum plenum; cumque efficeret postor duorum Castrorum, mandavit unus jurisdictionem, ac administrationem esse debere apud seniorem de linea, seu colonelio primogeniti, & alterius apud seniorem de linea, seu colonelio secundogeniti, & sic successivae; ac denum in fine, cum fidei traductione de latrone in italicum sermonem, formulam tradidit per Marzarium in eius Epitome fideicommissorum, & hanc mihi videbatur veritas, dum testator universam posteritatem usque ad ultimum honorare voluit, in solo tamen fezu masculino, sed non curato medio, an effectu masculinum, vel femininum, nisi in solo ordine prelationis, ut dictionis tenor clare ostendit.

MUTINEN. FIDEICOMMISSI DE RANGONIS

P R O

MARCHIONE JOANNE MARIA RANGONO,

C U M

MARCHIONE FORTUNATO

etiam RANGONO.

Casus disputatus in Conflio Mutina,

De questione proximitatis in simplici fideicommissu inter transversales divergunt lineas, an scilicet remotior de una linea, in qua est primus, ex beneficio representationis, vel subfingressionis, seu illius vulgaris, que dicitur anomala, fiat equalis gradu proximitati alterius lineae, & an differat, quod omnes concurrentes sunt de una, vel respectivae de pluribus lineis ab initio constitutis.

S U M M A R I U M .

1. Falsi series.
2. De aliis similis controversia super successionem feudorum eiusdem decisione remissione.
3. Quod attendi debet sola proximitas gradus, illam regalandi a persona gravata morientis.
4. De subfingessione locum patris, ut ita remotior fiat equalis proximior.
5. Contrarium verius sumatur, ut qualis debet esse successio proximioris, & remotioris.
6. De distinctione, an ab initio unatantum linea, vel plurimes confitentes sint.
7. Ubique est linea procedisi conclusio, de qua n. 3.
8. Ut vero sunt plures attendi debet conclusio, de qua n. 5.
9. De authoritate probantibus haec distinctionem.
10. De pluribus rationibus idem comprobantibus, ut pluribus lineis ab initio constitutis omnium linearum sit equalis successio, non curata in equalitate graduum.
11. Attenditur ea proximitas, que penderat latere testatoris, non ab alio latere ex parte.
12. Etiam data facultate gratificandi, & disponendi, omnes linea honoranda sunt.
13. Derivatione, ob quam attendi debet proximitas gravata, & non gravata.
14. Ubique transitus ad diversum ordinem, seu gradum substitutionis, proximitas regalande est a persona testatoris.
15. In successione fideicommissaria, non attenditur unicitas, vel duplicitas omnis.
16. De individualitate inducta ex voluntate testatoris, ob quam potius in defectu portione intrat us accreditandi, vel non descendenti ad favorem omnium portionum.
17. Ubique mandavit semper successi debere salva gradus prerogativa, quonodo intelligatur.
18. De dictione, tempore, quonodo intelligenda sit.

Fulvius de Rangonis de anno 1571. institutis hereditibus Claudio, Thaddeo, Joanne, & Jacobino quatuor eius filiis masculis, perpetuum descensivum, ac reciprocum fideicommissum ordinavit inter filios, & descendentes cuiuslibet uno autem eorum, vel ius filii, & descendenteribus descendientibus; subfiliis superiores, eorumque filios, & descendentes masculinos, adiecta ratione, ut omnia bona in universitate descendenter masculina per fideicommissum reale confervari debeant, & deinde cum ordine ad rem non faciente, in linea feminina, vocando denum in omnium defectum quemdam locum plenum; cumque efficeret postor duorum Castrorum, mandavit unus jurisdictionem, ac administrationem esse debere apud seniorem de linea, seu colonelio primogeniti, & alterius apud seniorem de linea, seu colonelio secundogeniti, & sic successivae; ac denum in fine, cum fidei traductione de latrone in italicum sermonem, formulam tradidit per Marzarium in eius Epitome fideicommissorum, & hanc mihi videbatur veritas, dum testator universam posteritatem usque ad ultimum honorare voluit, in solo tamen fezu masculino, sed non curato medio, an effectu masculinum, vel femininum, nisi in solo ordine prelationis, ut dictionis tenor clare ostendit.

MUTINEN. FIDEICOMMISSI DE RANGONIS

P R O

MARCHIONE JOANNE MARIA RANGONO,

C U M

MARCHIONE FORTUNATO

etiam RANGONO.

Casus disputatus in Conflio Mutina,

De questione proximitatis in simplici fideicommissu inter transversales divergunt lineas, an scilicet remotior de una linea, in qua est primus, ex beneficio representationis, vel subfingressionis, seu illius vulgaris, que dicitur anomala, fiat equalis gradu proximitati alterius lineae, & an differat, quod omnes concurrentes sunt de una, vel respectivae de pluribus lineis ab initio constitutis.

S U M M A R I U M .

1. Falsi series.
2. De aliis similis controversia super successionem feudorum eiusdem decisione remissione.
3. Quod attendi debet sola proximitas gradus, illam regalandi a persona gravata morientis.
4. De subfingessione locum patris, ut ita remotior fiat equalis proximior.
5. Contrarium verius sumatur, ut qualis debet esse successio proximioris, & remotioris.
6. De distinctione, an ab initio unatantum linea, vel plurimes confitentes sint.
7. Ubique est linea procedisi conclusio, de qua n. 3.
8. Ut vero sunt plures attendi debet conclusio, de qua n. 5.
9. De authoritate probantibus haec distinctionem.
10. De pluribus rationibus idem comprobantibus, ut pluribus lineis ab initio constitutis omnium linearum sit equalis successio, non curata in equalitate graduum.
11. Attenditur ea proximitas, que penderat latere testatoris, non ab alio latere ex parte.
12. Etiam data facultate gratificandi, & disponendi, omnes linea honoranda sunt.
13. Derivatione, ob quam attendi debet proximitas gravata, & non gravata.
14. Ubique transitus ad diversum ordinem, seu gradum substitutionis, proximitas regalande est a persona testatoris.
15. In successione fideicommissaria, non attenditur unicitas, vel duplicitas omnis.
16. De individualitate inducta ex voluntate testatoris, ob quam potius in defectu portione intrat us accreditandi, vel non descendenti ad favorem omnium portionum.
17. Ubique mandavit semper successi debere salva gradus prerogativa, quonodo intelligatur.
18. De dictione, tempore, quonodo intelligenda sit.

orum apparatus probare conantes exclusionem, tam dicta representationis, quam sub ingressione, quodque erat in fideicommissariis successione attendi debet ordo successionis ab intestato, cum omnia haec stante expressa determinatio testatoris potuerit, ac debulsum praesupponi.

Cum igitur totum fundamentum hujus remotioris consistet in ea proximitate, seu qualitate, qua resultat ab equalitate linea, idcirco ad hujusmodi veritatem demonstrandum esse advertebam ad veram, ac ceptam distinctionem contemptum ex textu in cap. i. de natura successionis fendi, & concordant. An scilicet testator ab initio unica tantum lineam constituerit, instituendo licet unum, qui esset omnium descendenteribus stipes, quamvis tractu temporis isti in plures ramos, seu colonellores divisit essent, vel e converso ab initio plures discretas lineas constituerit ob distinctionem plurium filiorum, qui essent respectu propriarum lineatum stipites.

Primo enim calo admittebam, quod cum sola ratione graduum procedendum esset, ideo potiores essent partes proximiioris in exclusionem remotioris, juxta ea, que habentur infra d/c. seqq. ac in supra allegatis decisibibus, qui in eodem calo edita sunt, quoniam cum tunc attentione stipite, omnes certeantur de linea, cessat ratio continuus linearum, volumine intrat concursus proximitatis gradus, quo calo cerum sit attendendum esse ordinem, in eis successione; fecis autem, ubi plures linea-

ter se discrete ab initio constitute sunt, cum tunc concursus potius esse dicatur inter lineas, que representantur ab his, qui sunt in eis primi, seu proximiiores, ideoque sufficit, ut quis sit proximiior in linea propria, ut dicatur equalis alteri in eis linea proximior, quamvis inter eos gradus inequalitas comparative vigeret.

Probari hoc dicebam auctoritate, ac ratione, Authoritate siquidem plurius, quos late coligunt Amat, resol. 10. nn. 8. & 9. & Ful. quod. 482. num. 4. & seqq. & quod. 484. numer. 68. que tamen non omnes dicuntur ad quod aliquantum, neque ita explicite ad hujusmodi distinctionem descendunt, nempe Alex. conf. 26. lib. 3. Alcat. conf. 34. lib. 9. Cravett. conf. 27. n. 5. Tornic. apud Portium conf. 52. eam seqq. & magis proxima idem Portius conf. 55. num. 94. cum seqq. Paris. conf. 38. num. 10. lib. 2. Menoch. conf. 124. num. 56. cum seqq. & conf. 357. num. 14. Magis autem claret, ac explicite doctrinum fideicommissariarum; Peregr. art. 20. num. 6. cum dubio. eam seqq. ubi testator ita decisum, & conf. 58. num. 8. & 9. lib. 4. & melius conf. 122. lib. 5. per 107. cum quo pertinet Ful. & Amat. abs. 107. quorum secundus licet magis collector, quam discurrens, bene ac distincte loquitur, at que cum hujus distinctione fundamento, licet ad eam ita specifici non descendat, procedit Rota dicta decr. 198. part. 4. recent. 10. n. 2. alias decr. 196. post Merlin. de legitim. & admittitur etiam in dictis modernioribus decisibibus editis in Recatina, & in Ravennaten, in quibus ut patet etiam d/c. seqq. fundamentum confitetur, quod ageretur de prima parte distinctione, & unicula linea ab initio constituta.

Clariss. id probari dicebam ex pluribus rationibus, in quibus magis, quam in simplicibus auctoritatibus, pro genio, ac styllo, mihi semper placuit immorari, ac fundatum confituisse, plures enim rationes ibi bene comprobare videntur, primo scilicet, quia testator una linea deficiente, ad portionem deficitam omnes, alioquin filios, eorumque descendentes patriformes, & cum equali dilectione vocavit, que voluntas ab quo dubio effectum fortior non posset, sive per quendam loquendum modum, miraculi species effectus, quod fortius, ut inter omnium linearum personas sola gradus ratio habenda esset, cum enim agatur de dispositio ne protuta in tempus remotissimum extincionis, non deducit, licet enim in ista controversia fideicommissaria non interratio individualis ex peculiari natura feudorum Dignitatis ibi confidatur, cum agatur de bonis allo dialibus, indiferentibus de sua natura actu, & habitu dividuis, attamen cum testator expresso declaraverit, universemque hereditatem subjacentem debere in perpetuum fideicommissari reali ad favorem totius eius descendenti prius masculinum, & deinde femininum, ita faltem impropter inducere potius quandam individualiter dicta hereditatis, divisa fructu e per portiones justa eam individualitate speciem, que ponderatur infra in Romanu palati de Capranica d/c. 106.

Neque obstat dicebam ea, quae habentur deducta in hac eadem controversia inter easdem partes super successionem feudorum a. iiii. de fidei. conf. 8. quod scilicet flante habituali dividitur, ita successivae regulanda esset, potius ex quadam jure accrederet, vel haec decrecendi inter portions, ut portio deficitam portiones extantibus aequaliter accrescant, quamvis jure successorio inter personas, ex ibi deducit, licet enim in ista controversia fideicommissaria non interratio individualis ex peculiari natura feudorum Dignitatis ibi confidatur, cum agatur de bonis allo dialibus, indiferentibus de sua natura actu, & habitu dividuis, attamen cum testator expresso declaraverit, universemque hereditatem subjacentem debere in perpetuum fideicommissari reali ad favorem totius eius descendenti prius masculinum, & deinde femininum, ita faltem impropter inducere potius quandam individualiter dicta hereditatis, divisa fructu e per portiones justa eam individualitate speciem, que ponderatur infra in Romanu palati de Capranica d/c. 106.

Et quinto demum per quandam assimilationem, in item conferre dicebam ea, quae habentur deducta in hac eadem controversia inter easdem partes super successionem feudorum a. iiii. de fidei. conf. 8. quod scilicet flante habituali dividitur, ita successivae regulanda esset, potius ex quadam jure accrederet, vel haec decrecendi inter portions, ut portio deficitam portiones extantibus aequaliter accrescant, quamvis jure successorio inter personas, ex ibi deducit, licet enim in ista controversia fideicommissaria non interratio individualis ex peculiari natura feudorum Dignitatis ibi confidatur, cum agatur de bonis allo dialibus, indiferentibus de sua natura actu, & habitu dividuis, attamen cum testator expresso declaraverit, universemque hereditatem subjacentem debere in perpetuum fideicommissari reali ad favorem totius eius descendenti prius masculinum, & deinde femininum, ita faltem impropter inducere potius quandam individualiter dicta hereditatis, divisa fructu e per portiones justa eam individualitate speciem, que ponderatur infra in Romanu palati de Capranica d/c. 106.

Neque obstat dicebam, que lupra in contrarium pondera sunt circa demandatam proximitatem, sive aequaliter, & quoniam intelligitur juxta subiectam materiam, ac natum successionis, ut bene probatur ex deducit per Robles de represent. lib. 3. cap. 4. num. 15.

& 16. ubi constituta etiam dicta distinctione inter unam, vel

- vel plures lineas ab initio constitutas, firmatas in specie, quod ubi etiam testator expresse mandaret attendi debere praerogativam gradus, intelligitur tamen discretae juxta ordinem linearum, & intra propriam lineam; licet enim dictus author, ac alii apud eum loquuntur de majoratibus Hispaniis individualibus, ac juxta primogenitutem ordinem unius tantum deferendis, unde propterem praerogativa linea vincent gradum, & omnes alios nihilominus eadem ratio applicabili videatur fideicommissis, in quibus plures lineae ab initio, discretae constitutas sint, & de dictione, semper, intelligenda comparabiliter, ac discretae juxta subiectam materialiter, ac citra repugnantiam voluntatis testatoris, vel admisionem inconvenientium, habeant decr. 249. num. 6. & cum seqq. part. 7. recent. decr. 65. n. 11. & seqq. part. 8. apud Rojas decr. 90. n. 5. cim. seqq. & in aliis pluribus, quoniam in hac materia vis non est in verbis, sed in substantia veritatis voluntatis, atque ad itum causam recte adaptari observabam ea, quia in Reatina discr. lega. per scribentes in contrarium ad favorem remotiorum deducuntur circumscriptiones, in scriptis, & circa subingressione jure vulgaris anomale, ut ibi.
- Inter scribentes autem pro Fortunato proximiore fuit Manzius J. C. Lucensis, qui eius scripta regalitavit inter suas consultationes conf. 84. & seqq. ubi etiam de scriptis per alios hinc inde.

SUMMARIUM.

- 1 De subingressione.
- 2 De vulgaris anomalia.
- 3 De materia representationis.

ANNOT. AD DISC. XVII.

cum seqq.

- A**gitur in his discursibus de materia subingressus, seu representationis, de qua in hac materia fideicommissi habent actum in hoc eod. tit. dlc. 226. & 238.
2 Et de vulgaris anomalia habent quoque in hoc eod. tit. in dlc. 230. & 233.
3 Et generaliter de materia representationis habentur sparsim in diversis locis, praefatis sub tit. de emphy. dlc. 17. 47. & 52. & sub tit. de success. dlc. 16. & 17.
 Due priores resolutiones enunciate in causa de quo supra dlc. 18. sunt imprese decr. 194. part. 12. & decr. 305. part. 14. recent.

REATINA FIDEICOMMISSI DE VECCHIA RELIS

P. R. O.

CARDINALI ODOARDO, ET FRATRIBUS,
C U MBARTHOLOMEO, ET FRATRIBUS
DE VECCHIA RELIS.

Causa decr. per Rotam pro Cardinali, & fratribus.

- De eadem materia concursus ad defectum portiunculum plurimum ejusdem generis gradu inaequalem, an scilicet, & quando remotores ex beneficio representationis, vel subingressis in gradum corrumptum sicut ascendentis iure vulgaris anomale sicut proximioribus aequales, & de eadem differentia unius, vel plurimum linearum.

SUMMARIUM.

- 1 Facti series.
- 2 Decisions cause.
- 3 In successione fideicommissaria attenduntur proximi gradus, ubi non intrat representationis.
- 4 De vulgaris anomala inducente subingressione, per quam remotores sit aequalis proximi.
- 5 De clausula, in stirpes, & non in capita, quod faciat eandem operationem.
- 6 Conclusiones, de quibus supra num. 4. & 5. cessant ex contraria voluntate testatoris.
- 7 Examinantur autoritates contrarie deductae supra num. 4. & 5. & qualis proprius sit vulgaris anomala, de qua loquitur Bari.
- 8 De attendenda proximitate gravati, & non gravantis.
- 9 Respondetur in specie ad decisionem Coccini super vulgaris anomalias, & subingressione.

De Fideicommissis, Disc. XVIII.

nam decidere voluit, expresse mandando servari debere proximitatem gravati.

Et quoad decisionem Rotae coram Coccino 198. part. 4. recent. rom. 2. alias 96. post Merlin. de legit. ita cum magno apparatu exaggerando differentiam inter representationem, & subingressiōnem, quam prae ceteris bene explicat Magon. decr. Florent. 147.

E secunda erat ob clausulas, in stirpes, & non in capita;

Cum enim hoc vocabulum, stirps, complexum sit plurimum diverorum graduum, ex quibus conficitur, idcirco per se supponit inaequalitatem, qua non obstante ita testator omnes vocare voluit, reputando omnes de co genere vocato tanquam unum, & idem corpus, nulla constituta differentia, quod unus sit paulo proximior, alter vero paulo remotor, Menoch. d. conf. 124. num. 67. Altograd. conf. 38. num. 31. & conf. 67. num. 23. lib. 1. Fusar. subf. quest. 320. num. 40. & 41. & plenius quest. 483. num. 30. & numer. 51. & 115. ubi ponderat dictam rationem per eadem verba ab ipso repetitam conf. 89. num. 14.

Utrique motivo in dictis Rotae decisionibus respondetur, ut prima procedat in dubio ex sola juris presumptione,

& quando testatoris voluntas incerta, seu ambigua est, se cis autem illa in contrarium concurrente, ut in presenti, dum testator expresse disposito servari debere gradus praerogativam, quod & magis, ut attendi deberet ordo intestatae successionis.

Atque ad inculcatum fundamentum superfluitatis, vel contradictionis, si dicta clausula, in stirpes, id non operatur, respondetur, & bene, quod pro tollendo argumento contradictionis, vel superfluitatis, sufficit aliquis operatio, que in presenti recte concurrebat in causa quo intraret representationis inter descendentes, ubi per ascendentes mortem causis successionis facta esset, vel inter collaterales, ubi concursus esset inter nepotes, & patruum, quibus tantum causis juxta ordinem intestatae successionis, testator illam voluntatem habere.

Responsum predicta, quas ego, & ceteri scribentes pro proximioribus dabamus, reflectendo etiam solam veritatem, videbantur solidi quoad successionem primi testatoris, in quanon intrat discretio linearum ponderata in d. Mutin. disc. preced. non obstantibus dictis authoritatibus in contrarium allegatis, illis liquidem distincte expendens; quatenus pertinet ad dictam generalem theoriam Bartoli, & de qua in l. quatinus, apud Amat. & Giovagn. ubi supra, & Rotam d. decr. 201. & 227. part. 8. dicebam eam deduci ad causum questionis cum aquivoco claro, illa enim percuti causam, seu terminos omnino diversos, illius scilicet vulgaris in fideicommisso, seu anomalia, per quam impeditur caducatio, qua alias per dispositionem text. in l. unic. Cod. de caduc. collen. refutare solet gradibus subsequentes per caducationem, seu corruptionem precedentis, juxta ea, qua de materiam hujus vulgaris anomala plures habentur infra in Persina, & in aliis dlc. 107. & seqq. ubi de inspectione, an voluerit testator facere necne fideicommissum graduale, juxta alteram theorian Angel. in eadem l. quatinus; Ideoque his authoritatibus, ac similibus de medio sublati, utpote extraneis a causa questionis, remanebant solum dicti species authoritatis, Menoch. conf. 124. & Odd. conf. 39. quarum nullam rationem habendum esse dicebam, etiam in sensu veritatis; Tum quia in causis, de quibus ipsi agunt, non concurrebant ista circumstantiae voluntatis testatoris adeo restringentes, illa praeferunt, ut speciei debetur ordo intestatae successionis; Tum clavis, quoniam de tempore quo ipsi scripserint, adhuc indecisa, erat apud antiquiores involuta questionis; At proximitas regulanda esset ex persona gravantis, vel gravata, ipsique erant de tenetibus opinionem, quod attendenda esset persona gravantis, quo prae supposito retento, bene resultat consequentia, quoniam in descendantibus respectu ascenderunt, datura representatio in infinitum.

Hoc autem prae suppositum, in hac facti specie omnino corruerat; Tum quia hodie ista quiescit eft ubique decisa, praeferunt vero in Rota, & Curia, ut non refragante testatoris voluntate attendi debeat persona gravata, non autem gravata, juxta plenē firmata apud Orthobon. decr. 21. quia eft in materia magistralis, cum aliis infra in Romana fideicommissi de Viterbi, discr. 23. & alibi, unde propterea ista remanet solum in Scholis, & Academis pro tyronum ingenii acudens, a foro autem, excepto caufa transitus de uno gradu substitutionis ad alterum, vel altero de diversa voluntatis testatoris, excludit videtur; Tum clavis est extra principium dubitandum, dum ipse testator, juxta cautionem tradidit Marzario ut supra, hujusmodi questione.

Super eodem puncto consultus fui pro veritate per Arbitrum in una Aena fideicommissi de Franciolinis; Cumenim Jo. Baptista Franciolinus institutus Amico, & Petro Antonio ex Licio filio prae fundo ne potibus, perpetuum defensivum, ac reciprocum fideicommissum ordinaverat, atque

que evenisser casus mortis Julii filii dicti Amici absque prole, & aliparant ad hanc fideicommissariam successioneum Franciscus, & Vincentius nepotes dicti Petri Antonii ex Jo: Baptista filio, & Jo: Baptista ejusdem Petri Antonii pronepos ex Vincentio filio, & Petro Antonio junior nepote, qui primitus erat unico gradu remotorior, dum ipse ab ultimo moriente distabat sexto gradu, alii autem distabant quinto tantum; Etstante quod omnes erant de unica linea, seu eodem sanguine constituto a dicto Petro Antonio communis ascendentis, id est que non cadebat difficultas concursus diversarum linearum ab initio discriminari; Re pondi contra Jo: Baptista remotori pro Francisco, & Vincentio proximioribus, ex eidem fundatione, de quibus supra, allegando decisiones editas in hac *Resolutio*, cum tunc non sufficit disputare alter casus, de quo in d. *Resolutio*. Ex quibundam tamen facti circumstantia confulsi Arbitrio, ut iustus perfornam suspendingo, curaret afflumere illam amicabilis compositionis, atque curaret partes reducere ad aliquam honestam concordiam, in qua tamen melior esse deberet conditio proximiorum; incertum est autem quid sequuntur sit.

Idem respectivè plures, ac plures pro veritate consutus respondi, cum dicta distinctione unius, vel plurium linearum ab initio confituntur, quoniam non refragante expressa, vel conjecturali voluntate testatoris, mihi videtur distinctio vera, satis probabilis, praefertur in una *Sabinus deic.* *de Pauli*; in qua tamquam Arbitris, seu verius Arbitrator, & amicabilis compositionis plures terminavit controvierias, praefertur itam; Atque adea quo hic firmantur favore proximiorum in exclusionem remotorior, ubi linearum diversitas non concurrevit, recte faciunt deducenda perscribens in contrarium in *Muinus*, *de c. p. 1. reg.* registrata in parte inter consultationem *Manzii*, *Conf. 84. cum seqq.* licet in eo caufo pro meo iudicio non bene applicatur.

ROMANA FIDEICOMMISSI DE PANDINIS

P R O

JACOBO MARIA, ET HORTENSIO
DE DULCIANIS

C U M N.

Causa disputatus coram A. C. incertus est ex his.

De eadem materia concursus plurium ratione gradus, in quo sint æquales, sed inæquales in numero respectu linearum, seu stipitum, puta nepotum ex duobus fratribus, & sororibus prædictorum, etis, an succedant in capita, vel in stirpes; Et quid ubi eorum vocatio est dependens, & consequitiva stipitum, quia nempe sunt filii in conditione positi fratrum, vel substitutorum.

S U M M A R I U M .

1. *Facti series.*
2. *Plurim frarum filii, non extantibus patribus, succedunt ab intestato in capita.*
3. *Idem in successione testata, vel fideicommissaria.*
4. *Quid in successione emphyteutica.*
5. *Quid tales filii veniant dependentes a personis eorum parentum.*
6. *Habens præ regulam, dicitur habere intentionem fundatum, donec probetur limitatio.*
7. *Filii in conditione positi contentur ex statu Urbis vocatis, ac sive prese, & dispositivo vocati essent.*
8. *Declaratio conclusio quod filii in conditione positi contentur vocati ab portionem patris, & non patris.*
9. *De conf. 126. Croti, & in successione emphyteutica reguletur in stirpes, vel in capita remissive.*

D I S C . XIX.

Testator instituit hereditibus, Isabella, & Hieronymo fratribus, istis morientibus abique filii, alios coniunctos substituit; Cumque dictæ forores testatori præcesserint, substitutis ex ultrae filii in numero inæquali; Hinc super hujusmodi successione orta est controvieria, an scilicet prefati nepotes ad eam venire debent in stirpes, itau quilibet respectivo ad propriæ matris portionem vocati contentur, dum verlambur in Urbe, in qua ex statu 142 filii in conditione positi contentur vocati, perinde ac si eorum expressa, & dispositiva substitutio adficeret, vel

potius succederent in capita; Et introducta causa coram A. C. scribentes pro illis, qui in minori numero pretendebant successioneum in stirpes, ut in aliis, majoris numeri æquales fierent, non negabant conculcionem, quam ego scribentes pro altera parte deducebam, ut cessante conculcio cum patribus, vel avunculis, seu amitis, & materteris, ita ut non intret necessitas representationis, hodie ubique in foro, praetertim in Rota, & Curia recepta sit opinio Azzonis contra Accursum, ut omnes succedant in capita, non autem in stirpes, ex deductio per Thel. *art. 162. Franch. dec. 24. Prat. obser. 11. Buratt. dec. 352. Rot. dec. 600. part. 3. rec. dec. 180. & 278. part. 6. & frequenter.*

Quod etiam in causa testatoris, vel fideicommissarie successioneum, quando plures nepotes ex fratribus, vel sororibus di- 3

rectè venirent ex propriae vocations, habetur apud Dec. *conf. 412. Rot. d. dec. 180. & 278. part. 6. recent.* que sunt repetit apud Merlin. *dec. 570. & 831. in Asia fideicommissaria 18. Martii 1648. coram Celsi intersus dec. 33. & in aliis, ac 4*

que in terminis emphyteutica habetur decimum in Bonon. *sub tit. de embryen. disc. 17.*

Venimus deinde, id non procedere in hac facti specie, in qua nullibi hujusmodi concorrentes legebant dispositio- 5

vocati, sed follis in conditione positi, & sic ex tacita voca-

tione resulstante à statuo disponente, ut filii in conditione

positi contentur vocati, ita venientes jure tacita Vulgaris

comprehensione sub compendiosa, quam statutum fingi, &

consequenter intrat regula, de qua frequenter infra super

hac materia vocations filiorum in conditione positorum ex statuo resulstantum, ut vocatio contentur ad personam propriæ parentis, non autem patribus, quodque propterea

quilibet succederet ex persona propriæ matris.

Ad quod comprobandum deducabant punctualiter firmata per Crot. *conf. 126.* ut scilicet filii plurium fororum, 5

vel filiarum in testamento, vel investitura vocati, indepen-

dentes ab eorum matribus ex earum persona respectivè

aequaliter habeant portiones, quamvis ipsi inter se in numero

sint inæquales, & sic per speciem succedunt in stirpes; Et

ex his iudicis sat inclinabat pro hac opinione.

Contrarium mihi scribenti pro potentibus successioneum in capita, verius videbatur; Primo ex generalitate regulæ resulstantis à dicta magis recepta opinione Azzonis contra Accursum, unde propterea dicebam juxta firmata apud Mant. *dec. 251. m. 4. & p. 42.* quod habens per se regulam, habere dictum intentionem fundatum cum iusta regulari allegatione donec probetur limitatio, quia in dubio non præsumitur, sed probanda est per allegantem, ex collectis per Barbo. *axiom. 189.*

Sed descendendo magis ad specialia, dicebam, quod licet vocatio filiorum in conditione positorum sit fieri, seu im- 7

plicita tamquam inducta per statuum, attamen receptum est eam contentans eis jure explicita, seu expressa vocatio-

nis, perinde ac si filii expressæ, ac dispositivo vocati essent,

ut habetur apud Dunozetum *dec. 862. n. 1. in Persina fideicommissarii 5. Julii 1662.* Bévilaka, & in aliis frequenter, ac habetur plures infra super hac materia vocations filiorum in conditione positorum resulstante à statuo; Si ergo hujusmodi vocatio habetur, ac si efficit explicita, & dispositiva, non videbatur subesse ratio, cur dicta conclusio, quam in causa propriæ, & explicita vocations iudex, ac scribentes in contrarium admittebant, locum habere non debere isto causa, in quo statutum eam habet pro tali.

Præterea tunc dicebam intrare dictam conclusionem de filiis vocatis tantum ad portionem propriæ parentis, non attamen patribus, quando ageretur de eorum vocations tam veris, quam re, verè dependentes, & consequitiva, quia nempe factio causa successione in proprio parente, ejus filii in conditione positi succedunt per fideicommissariam, vel etiam Vulgarem tacitam, intraret tamen representatio, seu subingressio in locum propriæ parentis prædefiniti in concurso alterius hereditis primi gradus, & ne eum vocatio capere posset alterius cohereditis portionem, cuius libertatem verè, ac propriæ dicta conclusio percutit, ut plures infra in dicta materia, praetertim in d. *Praefatam fideic.* & in Romana fideicommissariam *Cap. 78. & 79.* Ita autem termini non intrabant in hac facti specie, in qua, ob corruptum primum gradum institutionis, isti filii in conditione positi, jure tacito vulgaris contentur sub compendiosa per statuum subintell. 8

venient, non dependenter a parentibus ex beneficio representationis, vel transmissionis, sed directè, ac immediata ex persona propriæ, cum corrupto gradu antecedenter, ita jure Vulgari, ille qui erat secundus, sit primus, & sic erat

successio directa, in qua de plano intrare videbatur dicta op-

De Fideicommissis, Disc. XX.

41

opinio Azzonis, cum hodie in foro receptum sit, non refra- 2

gante voluntate testatoris, vel aliqua particulari limitatione, fideicommissariam, seu alias testatoris successioneum juxta ordinem successioneum ab intestato regulandam esse.

Quo vero ad dictam specialiē authoritatem Croti *conf. 126.* deducet eadem, que super ea habent in dicta Bonon. *sub tit. de Embry. disc. 17.* ut scilicet eius opinio re-

cipienda non sit, utpote innixa fallo fundamentum opinionis Azzonis, quam ipse sequitur, ut etiam in causa quo fit concurso inter nepotes ex fratribus, & sororibus abique mixtura successione primi gradus, ac necessitate representationis, adhuc successio effe debet in capitib; Et ulterius in causa 3

dicti Crotonis, alie concurrebant facti circumstantiae non improbaritatem id ibi studentes, id est ab eo ad praesentem non bene inferrebat. Incurrit eis tamen causa existens, cum post unicam, vel binam disputationem amplius de illa actu non audiretur, ita scilicet partes inter se concordarent, vel causa mutavit defores in secessione causam.

Clariss vero ubi non agitur de dispositione ascendentiis, 4

sed transversalibus, quo causa intrat doctrina Castren. in *finali. Cod. de verbis signif.* quod si testator relinquat fratribus suis, intelligitur de utrinque conjunctis, & sequentur careri relativi per Fular. *disc. 79. num. 37.* Bellon. jun. d. cap. 5. qu. 55. num. 18. cum legg.

URBEVETANA FIDEICOMMISSI DE CENCIOLINIS

P R O

DOMINICO CENCIOLINO

C U M

ALII ETIAM DE CENCIOLINIS.

Causa disputatus coram A. C. sub incerto exitu.

De eadem materia concursus plurium personorum inæqualis gradus, an & quando intret, necne representationis, five juxta eius operationem successio fideicommissaria sit in stirpes; vel ubi adeo inæqualitas in vinculo, in scilicet conjuncti cum duplice vinculo vincant eos qui ex uno tantum latere conjuncti sunt.

S U M M A R I U M .

1. *Facti series.*

2. *In reciproca ordinata inter infinitos, seu superflue- 6*

*non intrat representatio filiorum in locum patris pre-
definiti.*

3. *Quod in successione fideicommissaria duplex vinculum attendatur, unde utrinque conjuncti excludant con-
sanguineos tantum.*

4. *Foris in dispositione collateralis.*

5. *Declaratur conclusio de quoniam 2. quando procedat.*

6. *Quomodo decidenda sit questionis unicarialis, vel dupli-
catis vinculi.*

7. *Ubi agitur de dispositione ascendentiis non attenditur du-
plicitas vinculi.*

8. *Idem ubi de dispositione transversalis remotorior, cum
in hac materia speleatur proximitas gravantis non au-
tem gravat.*

9. *Proximitas gravatis ex latere materno non attenditur,
sed attendatur illa, que provenit a testatore.*

10. *Quid ubi agitur de dispositione fratris, ita utrius ab in-
testato intret differentia duplicitatis vinculi.*

11. *De alio causa controversia, & quando in successione fidei-
commissaria non datur ea representationis, que datur ab
intestato ex conjecturis.*

12. *De aliquibus conjecturis dictam representationem ex-
cludentibus.*

D I S C . XX.

Ordinatio per contractum inter vivos fideicommissario

per Cenziolinos ad favorum fratrum, eorumque de- 7

scendentium, cum per mortem unius ex fratribus abique

prole factus effet causus fideicommissaria successione, orta

est controversia inter Dominicum fratrem utrinque co- 8

njugante, & nepotes ex altero fratre consanguineo tantum

prædefinito. Et in dicta causa coram A. C. scribentes pro

Dominico fratre utrinque conjugante tanguntur Advocatus

ad cause, seu clientis opportunitatem, ex duplice funda- 9

mento diebantur hujusmodi fideicommissariam successioneum

soli Dominico in exclusionem dictorum nepotum debitam esse; Primo, quia ipse substitutus, seu vocatus erat nomine propriæ, seu appellativæ, alii autem veniebant sub nomi- 10

ni proprieatis, & tamquam per representationem proprii parentis, quæ in reciprocâ fideicommissaria successio-

nis talis differentia non intraret; licet enim portus

evitan-

vitanda inconvenientia, qua in fideicommissis habentibus tractum successivum, ac protactis in remotissimum tempus, quam quod ita ratio suadeat, ubi potissimum non agitur de continuatione honorum de patre in filium, hodie in foro receptum sit, proximitatem regulandam esse ex persona gravata magis quam gravantis, nihilominus id procedit, quando intrat dicta ratio, seu ad alios effectus non autem ordine regulandi voluntatem fideicommissentis, quoniam tunc ictius non autem hereditis, vel ulterioris gravati persona attendi debet, ex exacta ratione, quod vere non gravato, sed testator succedit, ut bene advertitur apud Celsum d. deci. 7. num. 7.

Unde propterea iuxta ea, que habentur supra in Urbezana Majoratis, disc. 6. cum aliis apud Othob. d. deci. 91. num. 19. si quis licet ab eodem testatore descendens, magis approximet gravato ultimo morienti per latus matremque, si autem remotor, regulando parentelam ex persona testatrix, tunc dicta alia major proximitas ex diverso latere non curatur, ergo persona testatrix est illa, qui attendi debet pro ejus voluntate regulanda, cum in effetu testatoris, atque bona pro majori parte obveniebat à ratione dicta Margarita patre, unde dabatur attestations, licet quandoque ad effectum Bullae Baronum, vel alios effectus ex ratione particulari, & tanquam per limitationem regule consideretur, ut gravato magis quam testatoris succeditur.

Aur demum agitur de dispositione facta per fratrem ad favorem fratribus superfluum, vel ejus filiorum, itaut five speciebus persona gravantis five gravati, juxta ordinem intertestato successus intret dicta differentia unicatis, vel duplicitatis vinculi, & tunc quamvis varietas inter serventes esse videatur, ex relatis per Fular. & Bellon. jun. ubi supra, & apud Othobon. d. deci. 91. num. 16. 20. & 21. At tamen observabam recte conciliari posse cum eadem distinctione jam ponderata super alio motivo representationis, vel subingressoris filii in locum patris praedefuncti, quod aut feliciter agitur de fideicommisso continente unum tantum gradum substitutionis, & non habente ulteriorem progressum perpetuum in universitate agnatione, vel defendantia, & tunc omnino verius videatur in causa cum aliis, ex regula, ne singula que non profunt, &c.

FULGINATEN. FIDEICOMMISS DE RONCALLIS

P R O

FLAMINIA, ET SORORIBUS DE RONCALLIS

C U M

HIERONYMO PATRUI.

Causa disputationis coram A.C. & in Signatura, & resolutus pro Hieronymo.

De eadem materia concursus plurimum gradum inaequalem, ut remotores ex beneficio representationis, vel subingressoris siant proximioribus aequalibus, & in specie, an ad defectum portionem unius ex fratribus mortui sine filii, veniant filii fratriss predefuncti cum aliis fratribus superficiebus in vim reciprocæ inter primos heredes ordinare.

S U M M A R I U M.

1. Falsi series.
2. Resolutio cause.
3. De fideicommissis in conditione positis ac censeantur vocari, & de retentione competentie fideicommissario de bonis gravatis remissive.

4. In fideicommissaria successione attenditur ordo successoribus ab intestato, & intras representatione nepotum cum patro.

5. Limitatur ubi substitutio facta est per superficiebus appellativo nomine inservit.

6. De filiis in conditione possisi, ut de jure non censeantur vocari ex statuto ad solam portionem patris.

7. Quod non soleant attendi ratiocinia, & distinctiones Advocatorum contra doctriinas peciales.

8. Declaratur conclusio de qua num. 5. quando fit locus representationis, vel subingressioni.

9. De aliis rationibus idem comprobantibus.

D I S C. XXI.

R Odulphus Roncallis, institutio Julio Cesare, Claudio, Franciso, Octaviano, & Hieronymo filii, reciprocam inter eos ordinavit in portione morientis abequilis, cum ulteriori substitutione progressu ad favorem filiarum, & deinde proximorum de cipo, quatenus morienter omnes abequilis filii, adiecta stricta alienacionis prohibitione, cum ratione conservationis honorum in familia, & cipo; obiit autem primo loco sine filii Julius

cx-

Licet enim iuxta magis communem, & receptam opinionem, quamvis pluribus contradictoribus non carentem, ubi agitur de hujusmodi vocationibus per nomen collectivum, non autem appellativum, attendatur ordo intertestato fideicommissis, & consequenter inter fratres fratratus filios intret representationis, ex iisqua relatis utriusque sen-

receptam opinionem, cestibus conjecturis, regulariter filii in conditione positi non censemur vocari, ut infra in hac eadem Fulgiraten. de Roncallis d. deci. 73. & in aliis plures.

Hic tamen non obstantibus, reflectendo etiam ad solam veritatem, refutatio non placuit, unde priusquam audiretur iudicium Signatura, etiam in sensu quod prosequendo appellationem in Rota probabiliter contrarium sperari debuerit, postmodum vero me terruit dicta refutatio Signatura, quia ita praesupponit punctum esse omnino clarum, id est libenter devenit in sententiam acquiescendi judicato, ac assument dicitam aliam viam, quam eventus probavit magis utram, potissimum vero, quia licet infra scripta distinctione mihi videatur genuina, & vera, nihilominus quia non habebamus decisiones ita clare ad eam descendentes, & concurvo obstat in contrarium dictæ decisiones punctuæ, ac alias authoritates in eis recensente, difficile opus, iuxta quotidianam experientiam, est contrarium sublinatum, dum hujusmodi distinctiones reputari solent ratiocina Advocatorum ex eorum ingenii acumen provenientia, ut nimirum frequenter sunt expertus, praeterea vero hoc docet id quod habetur in Forolivien. sub iii. de employis, d. 3.

Ratio subditus apud me erat, quod prefata conclusio, quod feliciter ad reciprocum inter primos heredes ordinatam ad favorem superfluum appellativis nominibus infinitorum non venienti filii hereditis prae defuncti utrum non vocari, nec nominari, vel nominati incidenter occasione ponendi eos in conditione, ideoque tanquam sub nomine collectivo non concurrente cum vocatis per nomen appellativum, potissimum vero ubi de tempore dispositionis non erant nisi, neque testatori cogniti, unde propterea non cedebat in eis ratio personalis affectionis, & dilectionis eadens in filiis cognitis, ac appellativo nomine vocatis; procedat, quoties ageretur de simplici, & unica substitutione reciprocata inter primos ordinata ab eo ulteriori substitutione progressu inter eorum filios, & descendentes, qualis est proprius status textus in d. hereditate mei, §. cum ita; idemque praesupponit videtur in allegatis decisionibus Seraphini, cum tunc recte intrent rationes, quibus ita conclusio iniurit, scimus autem ubi agitur de fideicommisso habente tractum successivum, ac perpetuum in eorumdem filiis, nepotibus, & descendantibus, ac eum cum ulteriori substitutione progressu pro aliis generibus per sonorum, ut supra, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpetuum, & successivum; tunc enim pro meo sensu credebam ad favorem filiorum prae defuncti intra beneficium subingressoris filiorum in locum patris iure illius vulgaris, quam anomalam dicimus, justa firma in Tuscana coram Cocino, deci. 198. pari. 4. recent. tom. 2. rejecit. deci. 96. post Merlin. de legitima, quodque Mutinensis inter fideicommissum, & assignata ratione conservacionis honorum in familia, & cipo, ex quibus clarum resultat fideicommissum perpet

De eadem materia concursus plurium personarum eiusdem generis cum inaequalitate gravida, vel diversitate linearum concurrentium ad eamdem dispositionem, & quatenus detur omnium concursus, quomodo hic esse debet, an in capita, vel in stirpes.

SUMMARIUM.

1. *Facti series.*
2. *Quod questiones representationis, vel subingressonis non intrent in causa.*
3. *Quales sint termini controversie, & quid omnes debeant venire in capita.*
4. *Ita suceditur in iurepatronus gentilicio.*
5. *Datur simile distributionem inter Canonicos, vel beneficiarios aliquos Collegii.*
6. *Capitulum alius impeditis totum residere potest in uno Canonico.*
7. *Observantur etiatis defensiones.*
8. *Datur causa similes.*
9. *Quando successio etiam in his iuribus sit in stirpe.*

DISC. XXII.

DE anno 1552. Joannes Baptista, & Ferdinandus de Venatis alignarunt quedam bona, vel iura anni redditibus ducatorum 1000. circiter, sub lege, ut fructus singulis annis reponi debentur in arca retinenda in Alma Domini Sanctissima Annuntiata Neapolit., ut quoties cumulati essent ducati 3000. erogarentur in subsidium dotalium puerorum dependentium, cum diversis conditionibus ad res ipsas beneficiis ubi vero non adcedat puerula, quibus in promptu dictum subsidium congrueret, tunc idem redditus per Magistrum, & Administratores dictae Almae Domus distribui deberent inter maestulos eorum dependentes in stirpes, hoc est medietates dependentibus unius, & altera medietates dependentibus alterius fundatoris; qui tamen causas non evenit, quoniam linea Ferdinandi defect in leproso defecto sine prole; ex Joanne Baptista vero fuit superiores alter Joannes Baptista, qui ortus in causa deficitia remunariam de dicta distributione participavit, ex ea autem fuerunt superiores Petrus, & Ferdinandus, qui pariter dictam eam particeps accepit, & abierunt; cum autem ex Petro numero la proles futurae quartus filiorum, nempe Carolus, Paulus, Hector, & Dominicus, atque ex Carolo primogenito deinde quoque defuncto, sufficunt superiores plures filii maestri, adhuc vivente dicto Ferdinandio patre, ex patre magno respectuve, hinc orti est duplex dubitatio, primo inter dictum Ferdinandum ex una, & omnes prefatos Petri filios, & nepotes ex altera, praetendente Ferdinandio sibi debitam esse totius redditus metietatem, alteram vero per quamdam successionem in stirpes competere dependentibus Petri ejus fratris; & secundum successione, an idem ordo distributionis in stirpes servandas veniret inter dependentes Petri, ut scilicet omnes filii ex Carolo defuncto superiores, ita in stirpes pro una per computatio, quartam portionem cum singulis patruis equaliter habere deberent.

Super hujusmodi autem controversia, pro mea notitia, tunc supponetur, extrajudicitaliter, ac benevolentia examinata, plura in ea Civitate edita fuerunt hinc inde elaboratae responsa, in quibus summo studio, summoque labore, quasi per volumina tractabatur materia tam representationis, quam subingressions, & quibus remotores proximioribus aequaliter, necnon altera quaestio, an vocatis pluribus sub nomine collectivo, corum vocatio censeatur ordinis similitudine, vel potius ordine successivo, ita ex hujusmodi questionibus inferendo respectuve ad opportunitatem eorum, pro quibus consilium praestabatur; cumque Paulus unus ex dicti Petri filiis Eques Hierofolymitanus in Urbe morans trahens, hujusmodi responsa communicauit, meum judicium pro veritate expetierat.

Respondens, extraneo videri adeo magnos labores deficer impenos, recte cadentes, ubi ageretur de formalis successione fideicommissaria cum ordine successorio, & respectuive cum transmissione in propriam lineam, seu posticitatem

regulanda; ita ut ingressus in unam lineam, vel colonellum cauerit perpetuum prejudicium alteri, ad quam non fiat regulus, donec illa evacuetur, in quibus terminis intrant directe questiones, praeferunt prima majoris proximitatis gradus juxta ordinem intestata successionis; unde propere querere oportet, an intret necne beneficium representationis, vel alterum subingressions, per quamdam speciem vulgaris anomalie, per quod beneficium, ex legis fictione, ille qui est per naturam remotus, ita fiat proximi equalis, juxta status, de quibus habeatur supra in precedentibus.

Venimus haec facti specie pro meo causa regulando non videbatur cum his terminis, sed potius cum illis, quos habemus in materia iurepatronus gentilicio, sive cum aliis quos habemus in materia distributionum, quotidianarum in ista grossa inter plures de aliquo Collegio, vel alia universitate; ubi enim non agitur, ut re hereditaria, & feudaliter successione, sed in formali successione in bonis, de hujusmodi temporaneis emolumentis, vel praecipientiis pro omnibus de familia, vel dependentia simpliciter ordinatis, non attendunt singula tempora, in quibus actus explicatur, atque omnes, qui tunc in familia reperiuntur, aequaliter admittuntur in capita, juxta magistralem distinctionem Baldi in leg. 2. Cod. de suis, & legitimis, adeo ut veniat etiam eodem tempore patres, & filii, ut in terminis iurepatronus gentilicio. Alex. de Nevio conf. 62. lib. 1. & ceteri plene collecti per Vivian. de iurepatr. lib. 4. cap. 1. num. 62. cap. 2. n. 28. & seqq. & cap. 9. num. 18. Lotter. de benef. lib. 2. qu. 11. num. 123. Rota post Vivian. decisi. 118. numer. 6. decisi. 166. 4. num. 14. & decisi. 82. numer. 10. part. 7. recent. Ita enim omnes dependentes vocati dicuntur collegiatively, & tanquam unum corpus eum constitutum ab omnibus, qui tunc extant, tanquam eis membris, ac atento modo participandi singulis quibuslibet temporibus, in quibus distributio respectuve facienda sit.

Aduinit distributionis fructuum, & emolumentorum, aliorumque iurium singulis annis, vel aliis temporibus facienda inter Canonicos, & beneficiarios aliquos Capituli, vel Collegii, quoniam si in uno anno, vel tempore obversationem plurium Canoniciatum, sive ob absentiam, vel alia impedimenta aliorum Canonicorum pauci reperiuntur Canonici, inter istos tota distributione facienda est, dum ex his, quae habentur in Cefaragulana Canoniciatum sub tit. de Canonici, & dignitatis, ac in decisionibus in ex causa editis 16. Junii 1653. coram Albergio, vero fuit superiores alter Joannes Baptista, qui ortus in causa deficitia remunariam de dicta distributione participavit, ex ea autem fuerunt superiores Petrus, & Ferdinandus, qui pariter dictam eam particeps accepit, & abierunt; cum autem ex Petro numero la proles futurae quartus filiorum, nempe Carolus, Paulus, Hector, & Dominicus, atque ex Carolo primogenito deinde quoque defuncto, sufficunt superiores plures filii maestri, adhuc vivente dicto Ferdinandio patre, ex patre magno respectuve, hinc orta est dubitatio, primo inter dictum Ferdinandum ex una, & omnes prefatos Petri filios, & nepotes ex altera, praetendente Ferdinandio sibi debitam esse totius redditus metietatem, alteram vero per quamdam successionem in stirpes competere dependentibus Petri ejus fratris; & secundum successione, an idem ordo distributionis in stirpes servandas veniret inter dependentes Petri, ut scilicet omnes filii ex Carolo defuncto superiores, ita in stirpes pro una per computatio, quartam portionem cum singulis patruis equaliter habere deberent.

Super hujusmodi autem controversia, pro mea notitia, tunc supponetur, extrajudicitaliter, ac benevolentia examinata, plura in ea Civitate edita fuerunt hinc inde elaboratae responsa, in quibus summo studio, summoque labore, quasi per volumina tractabatur materia tam representationis, quam subingressions, & quibus remotores proximioribus aequaliter, necnon altera quaestio, an vocatis pluribus sub nomine collectivo, corum vocatio censeatur ordinis similitudine, vel potius ordine successivo, ita ex hujusmodi questionibus inferendo respectuve ad opportunitatem eorum, pro quibus consilium praestabatur; cumque Paulus unus ex dicti Petri filiis Eques Hierofolymitanus in Urbe morans trahens, hujusmodi responsa communicauit, meum judicium pro veritate expetierat.

Dificultatem folium pro successione in stirpes inducere videbatur ea consideratio, quod idem fundatores expressi hunc modum statuerint, ut scilicet non curato inaequali numero

numero personarum, equalis est divisa inter ipsorum lineas, seu dependentes, attentis stipulibus, & sic in stirpes; verum difficultas non videbatur, considerabilis ob causas, seu rationis diversitatem, cum tunc efficiat lineas ab initio constitutas, inter se distinxerat, quo causa etiam in iurepatronatus gentilicio, in quo exercitum deferatur in capita & non in stirpes, adhuc attendit hac aqualis distinctionis stipitum, regulando deinde distributionem inter personas cuiuslibet stipitis respectuve, ex deductis decisi. 2. part. 7. recent. & frequenter in sua materia sub tit. de iurepatronatus; concludebam tamen nimis defensionem, illa obseruantia quando haec aliter suaderet.

ROMANA FIDEICOMMISSA DE VICTORIIS

P R O

DIANA VICTORIA PRINCIPISSA ROCCELLÆ, ET EJUS FILII

C U M

OCTAVIO VICTORI.

Causa decisus per Rotam pro Octavio, posita concordatus.

De concursu plurium ratione proximitatis, an attendenda sit proximitas gravantis, vel gravata; & in specie quid ubi sit transitus de uno genere, seu ordinis personatum ad alium.

SUMMARIUM.

1. *Facti series.*
2. *Decessus causa.*
3. *De patribus, seu questionibus causa.*
4. *De questione, an attendatur proximitas gravata; vel gravantis, ut attendatur illa gravata;*
5. *Etiam in feudi remissive.*
6. *De limitatione regule, de qua num. 4. ubi sit transitus ad diversum genus personarum.*
7. *De declaratione, seu limitatione dicta & limitationis ubi fideicommissum protrahatur est in tempore mortis.*
8. *De declaratione dicta declarationis, ut scilicet attendatur etiam proximitas gravata, quando omnes sunt aequi dependentes a testatore.*
9. *De rationibus dicta propositionis.*
10. *Quomodo etiam in isto causa confidetur persona Testatoris remissive.*
11. *Ubi proximi gravati non est dependentes testatoris, seu de genere vocato gravantis, vel gravata, quamvis apud antiquos haec fuerit una de magis involuti questionibus, ut patet ex relatu per Fusari. ques. 44. Amat. refor. 10. Castill. lib. 3. contrav. cap. 19. & alios collectores hujusmodi; attamen Roberti actoris defensiones recte agnoscant, quod celsantibus conjecturis, seu aliis circumstantiis, ex quibus regule limitatio resultaret, vanum opus erat hujusmodi questionem assumere, cum ex magis communi, in toto passim receperum sit pro regula, ut attendatur proximitas gravata, præteritem in Rota, que semper hanc opinionem tenuit, ut decr. 72. part. 1. divers. decr. 109. & 119. part. 5. recent. apud Buratt. decr. 682. & 744. apud Duran. decr. 115. & recentius plenissime, ac articulo, formiter dictufo apud cumendum Othob. decr. 21. quae passim circumferuntur tanquam notoria, & magistralis, confirmata coram eodem decr. 35. dictamque opinionem esse in puncto juris virorem testantur etiam Fusari. Amat. & Castill. ubi supra, ac ceteri communiter, adeouit in Mutilen. feudorum de Rangonis, de qua sub tit. de feud. decr. 8. cum gradu remissori, pro quo ego seribeam, expediet proximitatem regulandam esse ex persona testatoris, seu primi acquirentis, qui attendit interrabat representatio in infinitum tanquam in ascende, secus autem attendit persona ultimi mortis, & super quo articulo plures hinc inde seribentes pendere volumina composuerunt, præteritem vero pro patre, & proximiori late seribit Manzius, ut patet ex ejus consultationibus longe post hac scripta editis conf. 84. cum seqq. Ego agnoscendo punctionem non esse substantialem, ac etiam apud feudistas hanc opinionem attendi proximitatem ultimi mortis esse magis receptam, idcirco negligendo ordinem successorum, ad alium fundamentum convolavi ex ibi deducatis, admittendo dictam regulam in foro amplius non controvendantem, tum ex longe majori assentientis autoritatem, ac decisionum, tum etiam ex pluribus rationibus, illa præsternit inexpressibilis labyrinthus litiuum, qui alias resultaret in fideicom-*

Bernardus Victorius, instituto hæredi Joanne Baptista filio, peremptum defensivum fideicommissum ordinavit in universa linea masculina, prius legitima, & postea naturali, eaque defecta, facultatem dedit ultimo nominandi unius ex dependentibus ex feminis, qua dependenter a dicto Joanne Baptista, dicta nominatione non facta, censetur vocatus proximi dependentis, cum onere assumendi cognome, & insignia, & cum aliis distributionibus ad rem non facientibus; cum autem defecit linea masculina in Marco Antonio dicti Joannis Baptista nepote ex Horatio filio defuncto absole prole, nulla facta nominatione, hinc orta est controversia inter fratres de Carafis filios Principis Diana præfati Marci Antonii filiorum, & Octavium Robertum nepotem dicti Joannis Baptista ex Victoria filia super dicta fideicommissaria successionis pertinentia, & introducta causa prius coram A. C. deinde in Rota coram Othobono, in primis disputationibus unicus punctions erat, an attendenda esset proximitas gravata, vel gravatis, cum attendita prima, fratres de Carafis essent abique dubio proximi, & converto attendi